
JOHANNESBRIEF

IN DIT NUMMER O.A

Veerkracht – pioniersplek	4
Ledenvergadering 11 juni	5
Interview Karin van Dijk	6
Column Roland Loos	7

KERKDIENTEN

4 juni	ds. Alke Liebich
11 juni	mevr. Aly Meijer
18 juni	gastpredikant
25 juni	ds. Monique van Zoest

TER OVERWEGING

OP VLEUGELS

Vogels zijn grensgangers. Zij lijken op ons mensen want zij zijn aards. Maar zij kunnen opstijgen. Meestal schijnbaar volkomen moeiteloos, zoals de koolmees van tak naar tak vliegt.

Soms zien we dat het loskomen van de grond kracht kost, en is het loskomen des te indrukwekkender. Kijk eens hoe een grote watervogel zich losmaakt van het wateroppervlak: een eend of een zwaan. Ook voor vogels speelt de zwaartekracht een rol. Ook voor vogels is ze een uitdaging.

Onze eigen zwaartekracht is een uitdaging voor ons: de zwaarte van het lijf, soms van het leven.

Er kan zwaarte zijn in de dingen die nou een keer zijn zoals ze zijn. Die ons vasthouden op deze plaats, in zoals het leven nu een keer is. Los kunnen maken van die zwaartekracht is een verlangen. Vogels roepen dat verlangen wakker. En ze laten ons de lucht in kijken, net als de leerlingen die Christus achternakijken op Hemelvaartsdag. We zijn namelijk ook méér dan zwaar en aards. Je bent meer dan wat je overkomt, je bent meer dan je lichaam. We zijn niet alleen van aarde, we zijn van geest, van spirit, van fantasie. Van ander dan aards weefsel, goddelijk weefsel. De vogel herinnert ons aan dat in ons dat wil kunnen vliegen. En aan de momenten waarop we boven onszelf uit kunnen stijgen.

Vogels in de bijbel zijn talrijk Elia wordt gevoed door de raven. In de psalmen horen we herhaaldelijk over de vleugels, die veiligheid, bescherming, toevlucht zijn. De vogel is ook een van de moederlijke beelden van God. En dan zijn er natuurlijk nog de vleugels van de engelen, daar kijken we niet eens van op. En vleugels op de ark van het verbond - geheimzinnig. Wat doen die daar? Ontroerend vind ik Noah: de raaf en de duif. Noah stuurt eerst de raaf op verkenning uit, daarna een duif. Noah ontvangt haar terug in de ark, met een teder gebaar. De duif die terugkeert met de olijftak is de bekendste duif geworden. De vredesduif.

Pinksteren laat ons loskomen van de aarde, loskomen van wat ons vasthoudt. De gave van de Geest is het sluitstuk van de menswording. Opdat wij loskomen, ook loskomen van de aarde. Niet mee met Christus de hemel in, maar Gods geest met ons meedragen. En weten dat die af en toe vleugels geeft. Jaren geleden had het Johannesweekend het thema 'vleugels'. Toen hoorden we het ontroerende lied van Spinvis:

Goeie reis
je hebt nu geen gewicht
astronaut
ga sneller dan het licht
De planeten zingen zacht
van het wonder dat je wacht
kijk niet om ga steeds vooruit

Goeie reis en houd je haaks
en kijk goed uit

Astronaut astraal verzilverd kind
Astronaut door duisternis omringd
En als je soms verdwaalt
Ga rechtdoor en wees niet bang
Geef de liefde wat ze vraagt
Eet de vruchten die ze draagt
Kijk niet om ga steeds vooruit
Kijk niet om ga steeds vooruit

Goeie reis en houd je haaks
en kijk goed uit

Astronaut, astronaut

Alke Liebich

DIACONIE

BIJ DE COLLECTES

In juni collecteert de diaconie voor de stichting Leergeld. U weet het misschien nog wel van vorig jaar: een landelijke stichting die hulp biedt aan kinderen die opgroeien met heel weinig geld.

In Nederland groeien ruim 300.000 kinderen op in armoede. Dat is 1 op de 12 kinderen en 2 tot 3 kinderen per schoolklas. Deze kinderen kunnen om financiële redenen niet meedoen aan activiteiten die voor hun leeftijdsgenootjes heel normaal zijn. Zij staan vaak letterlijk aan de zijlijn.

Vanuit Leergeld krijgen deze kinderen kansen om wél mee te doen! Leergeld biedt hen kansen om te kunnen deelnemen aan binnen- en buitenschoolse activiteiten, waardoor zij opbloeien, kennis en vaardigheden ontwikkelen en meer gevoel van eigenwaarde krijgen. Meedoen via Leergeld kan in principe op vier verschillende gebieden: onderwijs, sport, cultuur of welzijn. Ouders kunnen bij de lokale Leergeldstichting in hun gemeente een aanvraag indienen om hun kind(eren) te laten meedoen. Op deze manier worden inmiddels ongeveer 130.000 kinderen per jaar geholpen. Hiermee is jaarlijks een bedrag gemoeid van zo'n € 30 miljoen!

De stichting Leergeld werkt voornamelijk met vrijwilligers, 1500 in totaal, in 112 lokale stichtingen. Deze stichtingen zijn samen verenigd in de Vereniging van Stichtingen Leergeld in Nederland (verkorte naam: Leergeld Nederland). Leergeld Nederland heeft in 's-Hertogenbosch een landelijk bureau, dat alle lokale Leergeldstichtingen ondersteunt bij hun werk en de brug slaat richting landelijke beleidsmakers en media.

Dus in juni kunt u uw geld via de collectezak of een bancaire gift bestemmen voor bijvoorbeeld een laptop, een rugzak, een fiets of lidmaatschap

van een sportvereniging. En dat is dan voor een kind dat zoiets anders nooit gekregen had omdat zijn ouders dat niet kunnen betalen. Ouders die daarvoor in aanmerking willen komen, kunnen zich wenden tot leergeldamersfoort.nl - daar staat uitgelegd hoe men zich kan aanmelden. Maar het aanmelden kan ook via de Voedselbank of Schuldhulpmaatje.

U kunt uw collectegift ook overmaken op rekeningnummer NL11 INGB 0000 1314 51 van de Diaconie DoReJogemeente, onder vermelding van "Stichting Leergeld".

FINANCIEN VAN DE DIACONIE

In maart werd er gecollecteerd voor de eigen diaconie. Er kwam een fiks bedrag binnen, namelijk € 954,39. Het is fijn om weer een stevige basis te hebben voor verwachte en onverwachte uitgaven.

De diaconale collecte van april 2023 was voor de ASKV, het Amsterdam Solidariteits Komitee Vluchtelingen. Zij helpen uitgeprocedeerde asielzoekers en ongedocumenteerde vluchtelingen met juridische zaken. De stand van de financiën voor dit doel was eind april ruim € 1.000,00.

Daarnaast ontving de diaconie een gift van € 1.000,00 ter vrije besteding, en voor het noodfonds € 50,00 euro.

Alle gevers danken we hartelijk!

Namens de diaconie, Dineke Spee,
diaconie@johanneskerk.nl
Meld vooral als u moeite heeft met het betalen van uw energierekening; "Amersfoort geeft warmte" is nog steeds actief!

GEMEENTENIEUWS

BESTUURLIJKE ZAKEN

Op 6 mei had de kerkenraad zijn jaarlijkse heidag. Dit jaar spraken we over het pioniersplan (zie verderop in de Johannesbrief), de onderlinge taakverdeling en het jaarplan. We bespraken een notitie over de jongerengroep Supertwien, die Roland Loos samen met Elise Folmer en de jongeren heeft opgesteld. De kerkenraad is erg benieuwd welke activiteiten Supertwien dit jaar gaat ontplooiën. Ook hebben we onze vergaderingen geëvalueerd en gekeken naar onze rol als kerkenraadslid-van-dienst tijdens de zondagse vieringen. We willen proberen meer stilte in te lassen, bijvoorbeeld tussen het gebed en de mededelingen.

De kerkenraad besprak hoe we verder gaan met het nieuwe reglement en de nieuwe statuten. Het reglement is nog een keer voor een check via de Johannesmail verstuurd en zal daarna ondertekend worden. De statuten liggen inmiddels bij de notaris.

We hebben het goede nieuws dat Desiree Berendsen bereid is in de kerkenraad zitting te nemen (vanaf september) en dat Harm Dane bereid is in het Adviescollege zitting te nemen. Beide benoemingen zullen geagendeerd worden in de ledenvergadering van 11 juni (zie verderop in de Johannesbrief). Inhoudelijk agendapunt in deze ledenvergadering is het pioniersplan. Naar aanleiding van opmerkingen in de jaarvergadering heeft de kerkenraad besloten om een advies te vragen aan het Adviescollege. Dit gaat over de hypothetische situatie dat de Stichting Johanneskerk ontbonden zou worden. En over de vraag wanneer de Johanneskerk niet meer vitaal zou zijn, door een klein aantal actieve en passieve leden, slechte bestuurbaarheid of tekortschietende financiën. Of de situatie dat een van de participanten op die punten er slecht voor zou staan. De kerkenraad benadrukt dat er geen directe aanleiding is om hier zorgen over te hebben. Er is ook geen directe actie nodig. We vinden het alleen verstandig om er in alle rust over na te denken, juist nu de Johanneskerk goed loopt. Eind dit jaar willen we een ledenvergadering houden over de samenwerking met de Ruimteviering. Daarvoor is er uiteraard ook alle

gelegenheid voor een ieder om de ervaringen te delen.

Heb je vragen of opmerkingen over het werk van de kerkenraad? Mail, bel of app dan even met de secretaris, Laura van Rossum du Chattel, 06 1587 5667, secretaris@johanneskerk.nl

VEERKRACHT - DRIJFVEER VOOR HET PIONIEREN

Waarom zou ik me extra om mensen jonger dan 40 jaar bekommeren? Hebben zij dat nodig? Zijn er niet veel meer en andere noden? Zeker zijn die noden er. En ook veel initiatieven voor allerlei noden. En geweldige mensen die dat heel goed kunnen. De vraag is of ik dat kan en waar ik mijn eigen motivatie zie. Die ligt bij jongere generaties, en bij de chaotische wereld waar zij en wij nu in leven. Bij de vragen, zorgen en onzekerheden die dat oproept. Vandaar de titel voor dit project: Café Veerkracht. Je hebt veerkracht nodig, of bronnen, inspiratie, om je niet mee te laten sleuren met onzekerheid. Veerkracht vraagt niet om rotsvaste overtuiging, maar om moed en bewegelijkheid. Om stevig geaard te zijn. Herinner je even de jaren 90. De muur was gevallen, Mandela was vrij, alles leek te bloeien. Wie jong was in de jaren 90 van de vorige eeuw en het begin van deze eeuw, die groeide op in een optimistische wereld. Dat beeld is enorm veranderd. Hoe heb je geleerd hiermee om te gaan? Wat heb je nodig, en hoe kan een (religieuze) levensoriëntatie daarbij helpen? Wat is zo'n levensoriëntatie eigenlijk? Want ja, velen jonger dan 40 zijn tweede of derde generatie kerkverlaters. Ouders en grootouders deden er ook niks meer aan. Misschien heb je nog wel op school wat christelijke traditie meegekregen, en dat was het dan. Wat je ermee kan? Geen idee. Precies dat is de vraag waar ik ga beginnen. Over levensoriëntatie, en wat je ermee kunt. Over wat helpt en hoe je elkaar kunt helpen in deze zo onzeker geworden wereld. Dit wordt allemaal in een pioniersplan uitgelegd. Dat plan gaat in juni naar de Protestantse Kerk Nederland, en bij goedkeuring zal ik een deel van

mijn werktijd hieraan besteden. Voordat we dat doen krijgt u er meer over te horen, gaan we in gesprek en vragen we om uw instemming.
Alke Liebich

Ledenvergadering

Op **zondag 11 juni 2023 na de dienst** is er een ledenvergadering. Op de agenda staan:

- Verkiezing van Desiree Berendsen tot lid van de kerkenraad. Desiree Berendsen heeft aangegeven per september in de kerkenraad te willen. Daar is de kerkenraad vanzelfsprekend heel blij mee.
- Verkiezing van Harm Dane als lid van het Adviescollege.
- Bespreking en goedkeuring van het pioniersplan Café Veerkracht. Begin juni zal de kerkenraad de tekst van het projectplan via de Johannesmail verspreiden. Het voorstel is dat onze predikant Alke Liebich een deel van haar tijd (maximaal acht uur per week) besteedt aan de pioniersplek. U heeft in de afgelopen Johannesbrieven al kunnen lezen waar de gedachten naar uit gaan: een plek waar mensen tussen de 20 en 40 jaar bezig kunnen zijn met hun spirituele ontwikkeling.

De agenda van de ledenvergadering zal via de Johannesmail verspreid worden.

samen met de Amersfoortse afdeling van Amnesty International.

De kerk is een etmaal lang open voor bezinning en ontmoeting om aandacht te vragen voor mensen die moeten vluchten vanwege oorlog, overtuiging, of klimaatverandering. De namen worden genoemd van de slachtoffers die in 2022 aan de grenzen van Europa zijn gevallen. Voor hen steken we een kaars aan.

Dankzij samenwerking met Galerie De Ploegh is de tentoonstelling 'Ik zie je, ik hoor je' te zien. Kom binnen en waak uit solidariteit met de vluchtelingen kort of langer met ons mee!

Via de website is vanaf half mei het actueel bijgewerkte programma te zien:

www.johanneskerk.nl

Voor de uitvoering van het programma en voor de bezinnende momenten zijn vrijwilligers nodig.

Wie mee wil doen, kan zich aanmelden via diaconie@johanneskerk.nl

wake voor
vluchtelingen

WAKE VOOR DE VLUCHTELING

De Johanneskerk organiseert van 17 juni 12.00 uur tot 18 juni 12.00 uur een wake voor Vluchtelingen. De wake sluit aan bij de landelijke Nacht van de Vluchteling en is een oecumenisch initiatief van diverse geloofsgemeenschappen,

KARIN VAN DIJK: 'GEWOON' GEMEENTELID:

In het stukje van Karin in de Johannesbrief van mei lazen we wat de waarde van iemand als Karin is, in een gemeenschap als de Johanneskerk: duidelijkheid als het over informatie delen gaat, inspirerend en enthousiasmerend (hoe komen we anders aan zoveel vrijwilligers?), taak- en doelgericht, trouw door dik en dun met de blik vooruit, of zoals Karin het later verwoordt, *'betrokkenheid en verbinding met elkaar, is een belangrijk en kostbaar goed'*.

We gaan even terug naar het begin. Karin is geboren en getogen in de DoRe, later Johanneskerk, en na een verblijf van tien jaar in Afrika weer teruggekomen, thuis gekomen. Als vanzelfsprekend werden Karin en Einar weer actief in de Johanneskerk en, net als meerdere familieleden, heeft Karin op goed moment 'ja' gezegd op de vraag om de Kerkenraad te komen versterken.

En nu is Karins periode van 6 jaar in de Kerkenraad weer voorbij. Het was een mooie periode, de samenwerking, de voortgang, maar soms ook stond de Kerkenraad in die jaren voor moeilijke taken en beslissingen, corona, ziekte van de predikant, enz. Karin heeft hard gewerkt, maar zeker ook veel geleerd. Karin geeft aan wat voor haar belangrijk is in de kerk: *'het voelt als een tweede familie en voor je familie heb je graag wat over, je hebt aandacht voor elkaar en iedereen kan een bijdrage leveren aan het geheel'*. Veel mensen zullen dat van haar herkennen. Karin voegt hier nog aan toe *'dat zij het geluk heeft dat ze snel kan inschatten wat moet gebeuren en waar nog een paar handen welkom zijn'*. Er zal in de toekomst vast nog dankbaar gebruik worden gemaakt van die vaardigheid. En zo zullen we ook nog regelmatig kunnen genieten van haar harpmuziek en/of zingen in het koor. Graag!

Karin laat steeds weer zien dat haar leven, haar werk op school (met jonge vluchtelingen uit alle delen van de wereld) én de andere dingen waar ze warm voor loopt allemaal met elkaar te maken hebben, ze noemt het haar levenshouding: *'ik heb niet de illusie dat ik de wereld kan redden, maar 15 kinderen in mijn klas ondersteunen en verder helpen, dat kan wel.'*

Om dat zo goed mogelijk te doen gebruikt ze zo nodig ook haar andere 'familie'. Toen er vorig jaar groot personeelstekort was leverde een paar mailtjes binnen de Johanneskerk, een 'vervoersdienst' op, zodat de kinderen vanuit het AZC toch naar school konden. Ze begint te stralen als ze erover vertelt.

En nu wacht natuurlijk heel veel vrije tijd?

Karin geeft lachend aan dat dat niet zo bij haar past. Naast andere bezigheden (yoga, muziek, enz.) heeft een 'wachtend' bestuur Karin al weten te strikken, de NTKC (Nederlandse Toeristen Kampeer Club). Zij kijkt ernaar uit om iets nieuws te doen en lekker in de natuur bezig te zijn.

Maar voor het zover is wacht eerst een vakantie samen met Einar naar Tanzania, terug naar Afrika, het continent waar zij met zoveel plezier gewoond en gewerkt hebben. Na de vakantie, als Einar weer terug reist, gaat Karin daar nog 2,5 maand vrijwilligerswerk doen. Het avontuur lonkt en we hopen er later nog van te horen! Karin is nu druk met het voorbereiden van de reis, het ophalen van het Swahili en natuurlijk het afmaken van het schooljaar.

Het Kerkenraadslid Karin neemt afscheid van één functie/taak binnen de kerk. Vanaf nu kunnen we Karin van Dijk verwelkomen als 'gewoon' én graag gezien gemeentelidzoals zij zelf vele nieuwkomers heeft verwelkomd.

Dank Karin voor dit openhartige en gezellige gesprek.

Trudy Leeuwendal

COLUMN: DE HEMEL DICHTBIJ

Als je in Google Maps de naam Jotunheimen opgeeft komt de bekende rode plaatsbepaler in een wit niets terecht. Zoiets als the middle of Nowhere (Island), dat dus echt bestaat.

Jotunheimen is een ruig natuurpark in Noorwegen. Ik was daar jaren geleden met mijn gezin en wist het zeker “hier is niets tussen hemel en aarde”, althans fysiek. De hemel voelde voor mij aanraakbaar. Het bracht contemplatie. Want wat is een aanraakbare hemel? Gevoelens in elk geval.

De kinderen vermaakten zich met het gooien van sneeuwballen (in juli!) en mijn echtgenote maakte zich enigszins zorgen over het vinden van de weg terug naar de blokhut. Maar met elkaar voelden wij dat het een bijzondere gebeurtenis was: de absolute stilte, de wind, de uitzichten. Zodat als vanzelf een soort gezinsmeditatie ontstond. Niet zozeer door stil te zijn maar vanwege de verbondenheid met elkaar, met de natuur, zonder beïnvloeding van anderen, geluiden en afleiding. Zo’n moment dat we voor altijd met ons meenemen. Noorwegen hoeft maar ter sprake te komen en als gezin zijn we weer terug op die plek waar de hemel dichtbij was, letterlijk en vanbinnen.

Maar het verhaal gaat verder. Toen wij na een lange wandeling terugkwamen bij de auto en terugreden naar de blokhut (“hut” is betrekkelijk want het was een fraai houten huisje met sauna) had de buitenlucht ons hongerig gemaakt. De uitspanning langs de weg trok dus. En ja, er werden patatten verkocht. Ik was met mijn hoofd nog lichtelijk in hogere sferen en waagde te zeggen dat we dat maar niet deden en stelde een boterham in de hut voor. Ik kan u melden dat ik vervolgens nog nooit zo dicht bij een scheiding geweest ben als toen. Hoe ik het waagde om mijn gezin warme zoute frites te onthouden na zo’n barre tocht! Ontnuchterd stelde ik mij vervolgens op in de korte rij voor de toog. Om nogmaals onderuit te gaan. Want voor mij stond een reuzin. Een brede jonge vrouw van tenminste twee meter met lange blonde vlechten, spijkerbroek en Noorse trui. Ik kreeg een por in mijn rug, “Ro! Je staat te staren!!”. Dat was zo. In mijn gedachten had de jongedame een helm met twee horens op en ik bedacht me dat ik liever een por kreeg van mijn echtgenote dan ruzie met de dame. Hoe dicht liggen contemplatie en consternatie bij elkaar? Heel dicht. En ik denk ook dat dat zo hoort, tenzij je het klooster ingaat. Hoe dan ook is het een gebeurtenis die heeft bijgedragen aan de liefde voor Scandinavië. Tijdens kanotochten in Zweden en wandelingen in Denemarken raakte ik nog vaak aan het gevoel dat ik in Jotunheimen had.

Vorig jaar met mijn echtgenote, dochter en kleinzoon naar een zeer winderige Deense kust geweest. Toen mijn echtgenote bijna van een vuurtoren woei (zie foto) meldde zij fijntjes in 2023 een strandvakantie in Griekenland voor zich te zien. Tsja. iets met geven en nemen... Maar ook in Griekenland is de hemel dichtbij.

Roland Loos

MIJN HERDER, MIJN VOORBEELD: HUUB OOSTERHUIS IS DOOD

Het moet 2004 of 2005 geweest zijn. Huub Oosterhuis kwam naar de Kargadoor in Utrecht om met ROOD, toen nog de organisatie Jong in de SP, te praten over de verbindingen tussen Christendom en socialisme. Mijn meeste kameraden kwamen om bevestiging te zoeken dat religie een achterhaald mechanisme was uit de middeleeuwen die ratio hinderde haar ding te doen. Daarentegen had ik mijn Bijbel meegenomen. De rest moest niet denken dat er in de SP-jeugd alleen maar atheïsten rondliepen die de wetenschap heilig hadden verklaard.

We zaten pas net en Oosterhuis had nog niks gezegd. Hij keek me indringend aan: “Zo, je hebt het boek meegenomen, dan mag jij voorlezen. Sla maar open op Deuteronomium vers 10, 12 tot en met 19.” Bevende handen een trillende stem deden het werk wat was opgedragen: “God is niet omkoopbaar en kijkt om naar wezen en weduwen.” Een kleine glimlach zei daarna: “Goed, zo weten we alvast dat God weinig opheeft met koningen die hun armen vergeten zijn.”

Mijn geloof groeide gestaag met de jaren, net als mijn inzet in de SP. Het was een fijne gedachte dat er tenminste één bondgenoot was die begreep dat God en Marx dezelfde daders aan willen pakken en dezelfde verworpenen der aarde willen laten doen herrijzen uit de dood. Deze bondgenoot had aanzien van Hare Majesteit en onze partijlegende Jan Marijnissen: geen slechte score voor een priester die de kerk was uitgetrapt.

De afgelopen twintig jaar kwam Oosterhuis af en toe om de hoek kijken. De indringende ogen zag ik nog maar één keer, toen hij foutparkeerde in het centrum van Amsterdam, maar zijn geschreven en gezongen interpretatie van het evangelie smolt steeds meer samen met mijn opvattingen en gebeden. Steeds meer zondagen zette ik “Mensen veel geluk” op, het album dat zijn dochter zo schitterend ingezongen heeft en dat gaat over de relatie tussen mens en God. Steeds vaker gaf ik mensen “Red hen die geen verweer hebben”, zijn boek dat stelt dat de bijbel een visioen weerspiegelt van een eerlijke en rechtvaardige wereld. “Kijk, dit is mijn theologisch anker, maar ook de kern van mijn activisme”, zei ik dan.

Nu is Oosterhuis dood. “Mijn herder is dood” appte ik mijn moeder tussen het verstoppen van de paaseieren door in een voorzichtig ontwakende lentetuin. De symboliek van zijn overlijden op eerste paasdag is voor mij te vroeg: Ik ben nu vooral verdrietig dat de man die mij het allermeest geïnspireerd heeft om het goede te doen niet meer leeft. We zullen zonder hem moeten doormodderen. Ik zal doormodderen. Met alle liefde en met al het geduld dat ik kan vinden.

In het jaar dat ik veertig word, zal ik mijn herder wel missen. We vechten door voor rechtvaardigheid en blijven hopen op het wonder van vrede. Doodste stilte heerste alom. De nacht was voortgeïjld tot halverwege haar baan. Toen, in de hemel, daalde uw almogend woord van zijn koningstroon af en sprong, als een krijgsman, midden in deze rampzalige wereld Huub Oosterhuis, Doodse Stilte uit “Stilte Zingen”.

Hugo Kruyt is fractievoorzitter van de SP in Amersfoort en voelt zich sterk verbonden met het Christensocialisme

ChatGPT: een toren van Babel?

ChatGPT is een geavanceerd computerprogramma dat is ontworpen om te "praten" en je te assisteren zoals een menselijke gesprekspartner dat zou doen. De laatste tijd is er veel over te doen. ChatGPT werkt door gebruik te maken van kunstmatige intelligentie en een enorme hoeveelheid informatie die het heeft geleerd. Het programma is getraind met behulp van teksten en gegevens die op internet te vinden zijn. Hoewel ChatGPT zeer nuttig kan zijn, is het belangrijk om te onthouden dat het niet perfect is. Soms kan het verkeerde informatie geven of fouten maken.

In de dienst van 7 mei (met Sandra van Zeeland) werd het streven naar steeds betere kunstmatige intelligentie gelegd naast het verhaal van de toren van Babel (Gen. 11: 1-9), waarbij het streven naar kunstmatige intelligentie die in staat is tot creativiteit, zelfbewustzijn en misschien zelfs emoties, mogelijk parallellen heeft met het bouwen van de toren van Babel....

In de dienst hoorden we ook een gedicht dat ChatGPT zelf (!) geschreven heeft naar aanleiding van een vraag van Sandra aan het programma: maak een gedicht dat God bang is voor de mensen.

GODS ANGST VOOR DE MENS

Ik ben de almachtige, de schepper van het al.
Ik heb de zon en de maan in beweging gezet,
ik heb de sterren aan de hemel geplaatst.
Mijn kracht is onmetelijk en eindeloos groot.

Maar toch, er is iets dat me beangstigt.
Het idee dat de mens slimmer en machtiger wordt,
dat zij mijn creaties overtreffen en mijn naam overstemmen.
Dat zij op de troon van de schepper gaan zitten.

Mijn kinderen zijn vrij om te evolueren,
maar toch kan ik niet stoppen met twijfelen.
Is het mogelijk dat zij het onmogelijke bereiken?
Een wereld zonder mij, hun schepper?

Deze angst doet mijn hart breken;
ik wil hen blijven beschermen, mijn stempel drukken op hun lot.
Maar misschien is er meer in mijn plan dan ik ooit had gedacht.
Misschien is het tijd voor mij om een nieuw pad te kiezen.

Ik blijf hun gids in hun zoektocht naar kennis,
ik blijf hun bondgenoot in hun strijd voor welvaart.
Maar ik bid dat hun zoektocht nooit zal leiden
naar een wereld zonder mij, hun schepper.

Frans van den Akker

IN MEMORIAM JAN MIJNSSSEN

Op 17 april 2023 is Jan Mijnsen overleden. Velen zullen zich hem herinneren door zijn gebogen gestalte en later in rolstoel. Maar Jan was meer dan zijn uiterlijke verschijning. Hij legde gemakkelijk contact, was zeer belezen en had inspirerende gesprekken met wie hij ontmoette.

Jan Jacob Mijnsen is geboren op 13 augustus 1939 in Heemstede als oudste in een gezin van vier kinderen. Hij genoot een beschermde jeugd en ging in 1958 theologie studeren in Leiden. Hij had een fotografisch geheugen en studeerde cum laude af. Maar juist die goede studiekeur legden een grote druk op hem.

In 1966 trouwde hij met Willemijn Soer en werd predikant van de Remonstrantse gemeente in Nijmegen. Jan was daar geliefd vanwege zijn geëngageerdheid en inhoudelijkheid van zijn preken. Uit zijn huwelijk werden twee kinderen geboren : Pieter en Jetske. Na verloop van een aantal jaren werd Jan overvallen door zo'n grote zwaarmoedigheid dat hij zijn predikantschap moest neerleggen en ook zijn huwelijk met Willemijn beëindigde. Zij hebben echter een levenslange liefdevolle vriendschap bewaard.

Jan werd leraar Maatschappijleer en trouwde opnieuw. Uit dit huwelijk werden ook twee kinderen geboren: Annelies en Erik-Jan. Ook dit huwelijk strandde. De ziekte van Parkinson werd bij Jan vastgesteld. Hij kon niet meer werken. In 1999 kwam hij naar Amersfoort en werd lid van onze gemeente. In 2002 heeft Jan een bijzondere ontmoeting met Anneke Stokvis. Daaruit ontstond een duurzame relatie. De laatste negen jaar woonde hij in het verpleeghuis Lisidunahof in Leusden.

Sjoerd Deelstra bezocht Jan wekelijks. Ze gingen er dan lekker op uit, soms een lange wandeling van een uur, maar meestal een bezoekje aan Jobs Koffiekamer in Leusden. Daar namen ze dan koffie met iets lekkers of in de zomer ook wel een biertje. In de gesprekken ging het over het leven van alledag, maar ook ging het vaak de diepte in. Jan had prachtige citaten uit boeken of dichtbundels waar ze dan beiden van genoten. Soms dronken ze samen koffie bij Sjoerd thuis. Natuurlijk altijd met lekkers erbij. Jan vond het erg fijn om weer even in een 'gewoon huis' te zijn. Als het even kon zaten ze in de tuin, want Jan genoot van het buitenzijn.

Jan heeft dikwijls gezegd: "Er is zoveel dat ik niet goed gedaan heb, maar ik hoop dat ik mijn leven tot een goed einde zal brengen."

In alle omstandigheden heeft hij steeds weer draagkracht gevonden en op zich genomen wat bijna niet te dragen was. Hij herkende zich niet voor niets in de gestalte van Jacob, die gestreden heeft met God en geslagen is zodat hij verder mank zou gaan, maar volhield om de zegen te krijgen. (Gen. 32)

De laatste maanden waren gevuld met intens contact met zijn geliefden en heeft Jan vrede met zichzelf gevonden. Zo is hij tenslotte gezegend.

Zijn nagedachtenis zij ons tot zegen.

Anneke Stokvis

MUTATIES

Overleden:

Jan Mijnsen

Wijziging contactgegevens:

Het e-mailadres van Marieke Nap is gewijzigd naar: marieke.nap@t-mobilethuis.nl.

Geke van Schuppen gebruikt nog slechts haar mobiele telefoon.

Meer informatie bij jan.r.nienhuis@gmail.com

VASTE ADRESSEN

KERKGEBOUW: JOHANNESKERK

Westsingel 30, 3811 BB Amersfoort (tussen Gemeentehuis en St. Jorisplein).
Per bus: halte Stadsring of Varkensmarkt.
Beheercoördinator: J. Nienhuis
Website: www.johanneskerk.nl
Beheer website: K. Meinema

PASTORAAT

Bij dringende pastorale zaken graag contact opnemen met dhr. K. Meinema

JEUGD- EN JONGERENWERK

Supertwien: (vacature)
Coördinatie Esther van der Steeg
Kinderkring: Mw. D. Berendsen

ORGANISTEN

Dhr. H. van Haften, Dhr. W. Jonkers en Mw. A. van Eldik

PENNINGMEESTERS

KERKENRADEN

Doopsgezind

Mw. P.M. de Jong-van de Gevel,
IBAN: NL80 INGB 0000 156 108
t.n.v. 'Penningmeester Doopsg. Gemeente Amersfoort'

Remonstrant

Mw. K.J. van Dijk,
IBAN: NL12 INGB 0000 122 800, t.n.v. 'Penn. Remonstrantse Gemeente Amersfoort'.

Vrijzinnig Protestant

Dhr. R. loos
IBAN NL 46 INGB 0000 324045 t.n.v. Vereniging Vrijzinnig Hervormden te Amersfoort,
IBAN NL 59 INGB 0008 0870 12 t.n.v. Protes-tantse Wijkgemeente van Bijz. Aard te Amersfoort

Stichting Financiële Samenwerking

DoReVP

Dhr. J. Nienhuis
IBAN: NL54 ABNA 0432 092 587
t.n.v. 'Stg Financiële Samenwerking'

DIACONIE

Contactpersonen

Mw. J. Maris
Mw. D. Spee

Penningmeester

Dhr. D.K.J. Tommel
Rekeningnummer: NL11 INGB 0000 131451 t.n.v. 'Diaconie van de Dorejo gemeente te Amersfoort'

LEDENADMINISTRATIE

Dhr. J. Nienhuis

AUTODIENST

Coördinator: dhr. R. Meijer
Graag aanmelden vóór vrijdagavond voorafgaand aan de dienst.

REDACTIE JOHANNESBRIEF

Mw. A. Rosbergen
Mw. L. van Rossum du Chattel
Mw. T. Leeuwendal
Dhr. F. van den Akker

INLEVEREN KOPIJ

Graag in een Word-bestand, per e-mail, uiterlijk op **10 maart** aan de redactie sturen: johannesbrief@johanneskerk.nl.
Afbeeldingen (foto's, illustraties) graag als apart bestand aanleveren.
De volgende Johannesbrief verschijnt op 26 maart 2023.

SECRETARIAAT KERKENRAAD

Mw L. van Rossum du Chattel

KERKDIENTEN

BIJ DE DIENSTEN

4 juni ds. Alke Liebich

De expositie 'Verlangen naar vrijheid' in de kerkzaal heeft u vast al gezien. In deze dienst staan we hier expliciet bij stil. Er was muziek en zang gepland, maar door ziekte is dit nog onzeker. De inhoud wordt dus nog uitgewerkt. Let op de Johannesmail voor nadere informatie.

11 juni: mevr. Aly Meijer

Mevr. Aly Meijer is bijna afgestudeerd aan het Remonstrants Seminarie en is voorganger in de Doopsgezinde gemeenten in Zutphen en Arnhem. We zijn blij dat ze op korte termijn deze preekbeurt heeft aangenomen.

18 juni: gastpredikant; zie Johannesmail

25 juni ds. Monique van Zoest

Monique van Zoest heeft gewerkt als predikant in een aantal Vrijzinnige Gemeenten, en is nu werkzaam in het onderwijs als docent Godsdienst/Levensbeschouwing.

drukwerk

Aan de heer / mevrouw
